

kerne forbliver paa Adressekortet, idet der kun derved kan skabes den fornødne Kontrol. Det er ogsaa hjemlet ved den nye Postlovs Ikrafttræden ved den indførte Bestemmelse om, at Frimærkerne paa Adressekortene ved Aflevering bliver Postvæsenets Ejendom. Der er dog aabnet Adgang for Adressaterne til i enkelte Tilfælde, hvor det maa siges at have særlig Interesse for dem, at faa Frimærkerne taget af og udleveret.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen fremsatte — jeg glemte det før, da jeg omtalte de Forhold, der var berørt af det ærede Medlem — en Klage over, at et Par Tjenestemænd havde etableret Skomagerværksteder. Der er om dette Forhold indhentet Oplysninger fra Statsbanernes Side. Det forhenes nemlig, at det ærede Medlem har sigtet til en Ledvogter og en Banenæstformand. Det oplyses nu, at Ledvogteren har i flere Aar lejlighedsvis udført Reparationsarbejder paa Fodtøj, naar en eller anden Bekendt har anmodet ham derom, gennemgaaende en Reparation om Ugen. Vedkommende har ingen særlig Uddannelse. Med Næstformanden forholder det sig paa samme Maade. Hans Arbejder er kun udført i det sidste Aar. Imidlertid er han faguddannet. Ingen af dem har Værksted eller særligt Værkstedsudstyr, og ingen af dem reklamerer paa nogen Maade. Man mener derfor ikke fra Statsbanernes Side, at dette Forhold falder ind under Begrebet: Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed, som er omtalt i Tjenestemandsløvens § 44, og der har derfor heller ikke været Tale om Dispensation fra Tjenestemandsløven i den Anledning.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen rettede en meget skarp Kritik mod Vigerslev-Kommissionen. Formanden for denne Kommission, Raadsformand Gustav Philipsen, har imidlertid udført et overordentlig fortjenstfuldt Arbejde, først som Formand for Bramminge-Kommissionen, senere som Formand for Vigerslev-Kommissionen, og han har nu paa Ministeriet for offentlige Arbejders Opfordring overtaget Formandskabet i den Kommission, der er nedsat i Henhold til Loven om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift. Ministeriet maa anse Hr. Gustav Philipsen for at være ganske særlig egnet som Leder af de Forhandlinger, der er ført i de omtalte Kommissioner, og Folk, som kender Raadsformand Gustav Philipsen, vil sikkert vide, at han er en Mand, som har megen Forstaaelse af og tager meget Hensyn netop til de smaa i Samfundet. Jeg maa derfor ganske afvise den Kritik,

som er fremsat fra det ærede Medlems Side overfor hans Arbejde i Vigerslev-Kommissionen. Som det vil fremgaa af Beretningen fra Vigerslev-Kommissionen, er det kun i Sager, hvor Erstatningen var under 2 000 Kr., at Kommissionen paa egen Haand har truffet Afgørelse; i alle andre Sager er Afgørelsen truffet af Ministeriet for offentlige Arbejder efter Indstilling af Kommissionen, og de Sager, der er blevet forelagt Folketingets Finansudvalg, er ikke blot forelagt til Efterretning, men til Beslutning — Udvalget har ganske vist altid tiltrædt den Indstilling, som er gjort fra Ministeriets Side.

Om de Beslutninger, der er taget i Kommissionen, vil jeg gerne sige, at samtlige Beslutninger er truffet enstemmigt, og de er altsaa ogsaa tiltrædt bl. a. af den Repræsentant for Arbejderne, som sidder i Kommissionen, nemlig Hovedkasserer Johansen. Samtlige Indstillinger til Ministeriet om Erstatning er dernæst, som det vil fremgaa af Beretningen, sket i Overensstemmelse med Forhandlinger mellem de paa-gældende tilskadekomne og Kommissionen, med andre Ord, der er opnaaet Forlig i alle Tilfælde. Naar det ærede Medlem nu retter en saa voldsom Kritik mod Raadsformand Philipsen, forstaaer jeg ikke, hvorfor han saa ikke retter den samme skarpe Kritik mod det Medlem af hans eget Parti, som har været Medlem af Kommissionen, og som har været med til at træffe samtlige Beslutninger sammen med Raadsformand Gustav Philipsen. Der er dog noget, der hedder, at det altid er godt at feje først for sin egen Dør. Det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mener, at det er paa Grundlag af Loven af 26. Marts 1898, at Kommissionen vil forsvare sine Indstillinger. Denne Lov sætter nemlig, som det ogsaa fremgaa af Beretningen, ikke nogen Grænse for Størrelsen af Invaliditetserstatningen, hvorimod den sætter en Grænse for Kredsen af de Personer, der kan faa Erstatning i Anledning af Dødsfald.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen fremdrog særlig nogle enkelte Tilfælde, navnlig Tilfældet vedrørende Arbejdsmand Anders Petersen og Børn, navnlig en Datter Manny. Jeg har anmodet Raadsformand Gustav Philipsen om at give mig en Beretning om hele dette Forhold. Denne Beretning indeholder Ting — ogsaa vedrørende de Personer, som er omtalt af det ærede Medlem —, som jeg ikke finder egnede til at komme til Offentlighedens Kundskab; jeg skal derfor, hvis Finansudvalgets Formand tillader det, overgive denne Beretning om Kommis-